

om, at mine øvrige Krav vilde man fyldestgøre, men de 835 Kr. 22 Øre, det, der var tabt af disse Penge, skulde man senere komme tilbage til.

Men inden Ministeriet udstedte denne Skrivelse af 28. Juli 1903, havde det allerede den 24. Juli ladet to Mænd i Ministeriet udstede to Erklæringer, som spille en stor Rolle i denne Sag, og som jeg lige straks skal komme til. Disse to Erklæringer ville De finde i Bilag 4 a og Bilag 4 b, og de gaa ud paa, at jeg i Udenrigsministeriet har givet Ordre eller Bemyndigelse til, at ogsaa mine Tjenesteudlæg skulde udbetales til min befuldmægtigede her. Af den første Erklæring behøver jeg — med Formandens Tilladelse — kun at oplæse nogle ganske faa Linier, for det er dem, det kommer an paa; alt det andet er egentlig ikke noget, som kommer Sagen meget ved. Det hedder i denne Erklæring: „Under sit Ophold i København med Orlov i Sommeren 1901 ytrede Dr. Fraenkel til mig ved et Besøg i Ministeriet, at det forekom ham underligt, at nogle af de ham tilkommende Beløb udbetaltes hans Fuldmægtig her, og andre sendtes til Buenos Ayres. Paa min Bemærkning, at han kunde faa den Sag ordnet, akkurat som han ønskede det, fremsatte Dr. Fraenkel Ønske om, at samtlige ham tilkommende Beløb maatte blive udbetalte hans Fuldmægtig her. Jeg lovede Dr. Fraenkel at huske hans Ønske“. Det er det hele, det kommer an paa der. Den anden Erklæring lyder saaledes: „Idet jeg fuldt ud tiltræder den oven afgivne Erklæring, baade fordi Kammerjunker B. har konfereret med mig om de fhv. Vicekonsul Fraenkel tilkommende Beløb, og fordi Udenrigsministeriets Regnskabsvæsen og Lønningsudbetalinger til det diplomatiske og konsulære Korps ere betroede mig, maa jeg tilføje, at Hr. Fraenkel ogsaa til mig har under sit Ophold her omtalt, at han muligen paatænkte at ombytte Sagsfører P. M. Haar med en anden befuldmægtiget, idet han i øvrigt bemærkede, at han beklagede at gøre dette Skridt, som aldeles ikke var fremkaldt ved Mistillid til eller Utilfredshed med denne, men havde sin Grund i andre Forhold“.

Det er de to Erklæringer, der ere afgivne om dette Forhold i Udenrigsministe-

riet, De ville heraf let se, at den sidste Erklæring, jeg har oplæst, er ganske Nul og nichtig, for i den staar der, at jeg underskrevne, som har med dit og dat og noget andet at gøre i Udenrigsministeriet, og som ikke kender det, Gud har ladet skabe, til det Spørgsmaal, her er Tale om, uden hvad jeg har faaet at vide af den Mand, som har udstedt den første Erklæring — jeg tiltræder fuldt ud — som han skriver — hvad der er sagt i den første Erklæring.

Jeg tillader mig at spørge: Hvorledes er det muligt, at en Minister kan modtage en Erklæring som denne af en Embedsmand? Den har jo slet intet juridisk Værd, og den fælder jo bare Embedsmanden selv, for den siger jo saa meget som dette: Jeg er nødt til at erklære mig — hvor nu Tvangen har været, hvor den har ligget paa vedkommende, skal jeg ikke her udtale mig om, men det er jo soleklart, at i en saa snavset Sag som denne afgiver man ikke Erklæringer af denne Art, medmindre man er nødt dertil — jeg er nødt til at afgive Erklæring, men jeg kan intet som helst selvstændigt erklære, og derfor maa jeg indskrænke mig til at sige, hvad den anden har sagt, og saa give det Udseende af, at det er en selvstændig Erklæring. Hvordan kan man, siger jeg, modtage i et Ministerium en Erklæring af denne Art af en Embedsmand?

Men saa er der noget andet højst mærkværdigt ved disse to Erklæringer; det er det, at de ere holdte skjulte for mig. Der er nok blevet sagt, at en Embedsmand i Udenrigsministeriet har sagt det, og der er ogsaa en Gang blevet brugt, saa vidt jeg erindrer, Udtrykket: „Erklæring“. Men jeg havde ingen Anelse om, at der eksisterede to skriftlige Erklæringer i Ministeriet af dette Indhold: Overhovedet har man jo slet ikke undersøgt denne Sag, men er gaaet fuldstændig ensidigt frem. Man har holdt sig alene til sine Embedsmænd i Udenrigsministeriet, og af hvad Kvalitet de vare, skulde vi lige straks se. Mig har man ikke spurgt: Hvis man blot havde lagt disse to Erklæringer for mig og stillet disse to Mænd op for mig, er det min Overbevisning, at jeg i Løbet af 10 Minutter skulde have faaet dem til